

AGBLE!

“Agble” betyder fält på ewe-språket. “AGBLE!” = Till fälten, arbetet!, Kom igen!

No 67

Décembre-Janvier

2001-2002

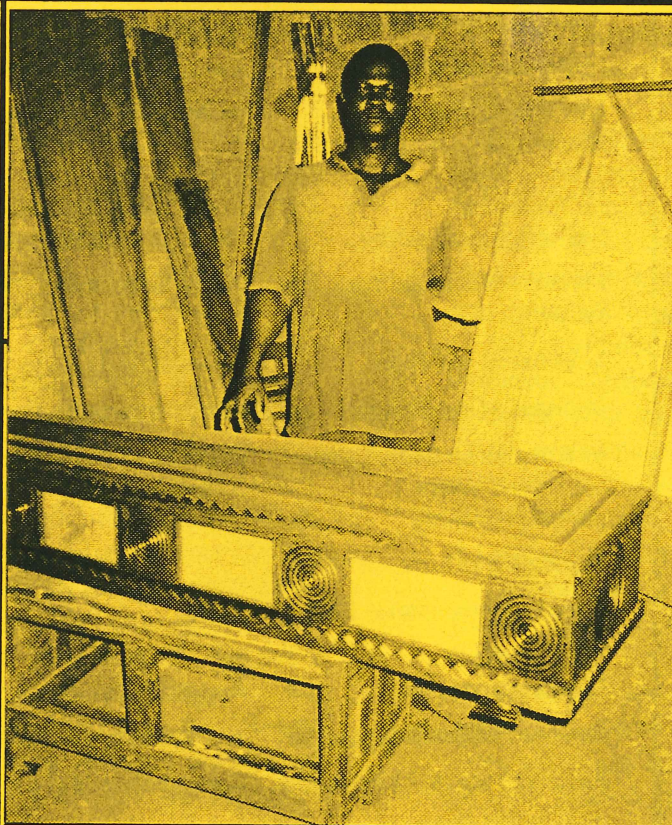
Foyer Rural

C.R.A.S.E. de Kuma-Dunyo

Nr 67

Decembre-Januari

2001-2002

AVEKO Komlan, menuisier, qui à fait un séjour à Molkom en 1999. Ici, chez-soi à Kuma-Adame, il montre un cercueil qu'il a fabriqué pour un enterrement au village. AVEKO Komlan, som var i Molkom 1999, bor numera i Kuma-Adame. Här visar han upp en vacker likkista, som han tillverkat till en begravning i byn.

Internationella Gruppen,
Mora folkhögskola
Box 423
SE-792 27 Mora, Suède

Svenska Togoföreningen, A.S.T.
Molkoms folkhögskola, Box 66
SE-660 60 Molkom
Suède

C.R.A.S.E. de Kuma-Dunyo
B.P. 234
Kpalime
Togo

AGBLE!

AGBLE! är en informationsbulletin för i första hand Svenska Togoföreningens medlemmar och övriga stödjare av byfolkhögskolan **Foyer Rural/CRASE** i Togo, Västafrika. **AGBLE!** startade och utvecklades av deltagarna i u-landskursen "Folkbildning och livsvillkor i u-land" vid Molkoms folkhögskola 1980-1996. Kurserna gjordes i nära samarbete med **Svenska Togoföreningen**, som ekonomiskt stöder Foyer Rural/CRASE sedan dess start 1969.

U-landskursen vid Molkoms folkhögskola har nu upphört, liksom samarbetet mellan Molkoms folkhögskola och Svenska Togoföreningen.

AGBLE! ser som sin uppgift att informera om utvecklingen vid Foyer Rural/CRASE och om kontakterna mellan oss, Svenska Togo-föreningen och Foyer Rural/CRASE.

I mån av ork och tid vill vi även försöka ge en bild av det aktuella läget i Togo och Västafrika samt belysa hur man i Afrika (eller i "Syd") ser på världen idag.

Medlem i Svenska Togoföreningen

blir var och en, som bidragit med sammanlagt minst 500 kr. Medlem kan vara enskild person, grupp, förening, skola etc.

Som medlem har man bl a rösträtt på årsmötet. Röstvärdet för varje medlem står i sådan relation till insatsen, att var hundrade krona räknas som en röst. Dock får ingen rösta med mer än en femtedel av de närvarande rösterna. Minst tre personer måste delta i omröstning. Hittills har ingen omröstning behövts på årsmötena, utan besluten har tagits i enighet efter diskussioner.

Information till medlemmarna skedde under många år genom rundbrev. I samband med Togo-kurserna i Molkom växte rundbreven med gåvoredovisningar ut till informationsbulletinen **AGBLE!**. **AGBLE!** sänds till alla bidragsgivare så länge de fortsätter att "inom rimlig tid" sända in bidrag. Det finns alltså ingen fast, årlig medlemsavgift. Bidragsgivare och medlemmar får på så sätt samma information så länge de fortsätter sända in bidrag.

I detta nummer / Dans ce numéro

		Page
Presentation av AVEKO Komlan	Présentation de AVEKO Komlan	1
I detta nummer	Dans ce numéro	2
Till våra läsare	A nos lecteurs	3
En viktig bok		6
Ett flyktingfall i Sverige	Problèmes de réfugiés en Suède	7
Kofi Annans kritik av EU:s flyktingpolitik	Kofi Annan porte une grave critique contre l'UE	8
Kritik av migrationsverket	Critique de l'adm. d'immigration	8
Informationsproblemet	Le problème d'information	9
Skulle de kunnat göra annorlunda?	Auraient-ils pu faire autrement?	10
Olika värde	Unequal values	12
Säg mig vem du stöder ...	Dis mois aui tu aides ...	13
Förenta Nationerna: Tack, Bin Laden!	Natins unies: merci, Ben Laden!	14
Information om Togo	Information du Togo	15
Information om Senegal	Information de Sénégal	17
Information on Sierra Leone och Côte-d'Ivoire (Elfenbenskusten)	Information de Sierra Leone et Aôte-d'Ivoire	18
Protokoll från årsmötet 24/11		19
Verksamhetsberättelse 2000-2001		20
Ekonomisk rapport	Rapport financier	21
Redovisn. stipendiatkostnader	Les dépenses des invités	23
Planerad kurs 16/2 i Stockholm	Cours projeté 16/2 à Stockholm	24
Revisionsberättelse	Rapport de vérificateurs	24
	Procès-verbal de la réunion annuelle le 24/11 -01	25
	Rapport annuel des activités	26
Gåvoredovisning	Liste de contributions	27
Gott Nytt År 2002	Bonne et Heureuse Année 2002	28

Till våra läsare.

Stort tack till alla trogna bidragsgivare, som medverkar till att de unga i Kuma-området genom Foyer Rural/CRASE kan lära sig ett hantverk och finna sin utkomst i området. Alternativen för dem kan innebära flykt till storstaden och/eller ett liv i missbruk.

Ett särskilt tack till Laurent Lawson, som översatte Håkans rapport i förra numret och som fortsatt med att översätta verksamhetsberättelsen i det här numret. Laurent bor i Lund och är aktiv i Föreningen för demokrations utveckling i Togo.

Att försöka förstå.

När jag första gången besökte Togo tillsammans med Noël Guillemoto (dec -78 - jan -79), träffade vi en gång en ung man, som med eftertryck hävdade att "ni ska inte tro att ni någonsin ska kunna förstå oss afrikaner". Och han hade säkert rätt.

Vid den här tiden hade haft jag många diskussioner med min lilla dotter, där hon ofta föreslog omöjliga saker, som t ex att hämta ner månen. Om jag ansåg det omöjligt kom alltid repliken: "Men försök i alla fall".

Så jag fortsatte att fundera kring problemet att förstå afrikanerna (och även det omvända, för afrikanerna att förstå oss). All forskning och erfarenhet visar att rasism uppstår mellan befolkningar som står långt ifrån varandra och där direkta mänskliga kontakter är få eller inga. Då förstår man inte varandra och det är lätt att fiendskap uppstår.

Eftersom vi hade en folkbildningsuppgift att fullfölja i Kuma i Togo, låg tanken nära att försöka utnyttja folkhögskolan som ett medel att låta människor mötas. De äldre av våra läsare känner fortsättningen. Kursdeltagare från Molkom vistades i tre månader hos kamraterna på Foyer Rural/CRASE i Kuma Dunyo från 1980. Från 1986 kunde vi tack vare vår vän Gunnar Schottes medverkan bjuda hit två elever från CRASE i tre månader. Härigenom kunde en grupp svenskar och två togoleser mötas under i princip 6 månader (både på hemmaplan och bortaplan).

Våra kurser slutade 1996 men vi kunde fortsätta att bjuda in två gäster från CRASE i Kuma-Dunyo fram till i år. Dessa inbjudningar har krossats av våra migrationsmyndigheter och folkhögskoleledningar i förening.

Jag tror att barn har rätt - innan de har blivit socialiserade. "Man måste försöka i alla fall".

A nos lecteurs.

Grand merci à tous les donateurs fidèles, qui ont contribué à la formation des jeunes dans la région de Kuma et les donner, grace au Foyer Rural/CRASE, les possibilités de trouver leur subsistance dans la région. Les alternatives pouvaient être l'exode rural et/ou des drogues.

Merci aussi à M Laurent Lawson, qui a traduit le rapport de M Håkan dans le dernier numéro et continué par traduire le rapport annuelle dans ce numéro. M Laurent habit à Lund et il est membre de l'Association pour le developpement de la démocratie au Togo.

Essayer comprendre.

A mon premier séjour au Togo ensemble avec M Noël Guillemoto (dec 78 à janv -79) nous avions une fois rencontré un jeune homme qui nous a dit "qu'il ne faut pas croire que vous pourrez jamais comprendre nous les africains". Et je crois qu'il avait raison.

En ce temps-là j'avais déjà eu beaucoup de discussions avec ma petite fille là où elle m'avait demandé des choses impossibles, comme par exemple de lui donner la lune. Si j'avais dit que c'est impossible, elle a toujours répondu: "Mais il faut quand même essayer".

Moi, j'ai continué de réfléchir sur ce problème, comment comprendre les africains (et aussi le contraire, pour les africaines de nous comprendre). Toute expérience montre que le racisme naît entre des peuples qui n'ont pas des relations humains directes entre eux. Si on ne comprend pas les unes les autres l'hostilité naît facilement.

Comme nous avions une mission à continuer à Kuma, Togo, nous avons essayé d'utiliser "la folkhögskola" comme un moyen des gens de pour se rencontrer pour mieux comprendre les uns les autres. Les étudiants de Molkom ont resté chez les camarades du CRASE à Kuma-Dunyo en séjours de trois mois depuis l'année 1980. Grace à notre ami M Gunnar Schotte nous pouvions inviter depuis 1986 deux apprentis de CRASE chez nous pour troi, permettant un groupe suédois at deux togolais de se connaître pendant au total 6 mois.

Nos cours ont terminé en 1996 mais nous avons pu continuer inviter deux apprentis du CRASE jusqu'à cette année. Ces invitations sont écrasées par un l'action conjointe de l'Administration d'immigration suédois et la politique nouvelle de "la folkhögskola".

Molkom hade KG Mattsson (fram till ca 1990) och Mora hade Rainer Hielle (fram till 2000). Båda hade barnasinet i behåll. Då fungerade det. Den nya tidens rektorer tycks bara ha intresse för budgeten. De är inte intresserade av att låta mycket olika människor mötas. De saknar empati och engagemang för sådant. Utrymme för möten mellan unga svenskar och togoliser, inom ramen för vårt samarbete för CRASE i Kuma-Dunyo, måste sökas utanför folkhögskolan. Alla uppslag måste prövas. Man måste försöka i alla fall.

Je crois que les enfants ont raison: "Il faut quand même essayer". Molkom avait M KG (jusqu'environ 1990) et Mora avait M Rainer (jusqu'en 2000). Les deux ont gardé l'esprit de son enfance. Grace à ça, tout a fonctionné. Les nouveaux types des directeurs ne sont pas intéressés de donner l'espace pour des rencontres entre des jeunes venant des cultures trop différentes. Pour garder nos contacts pour l'avenir il faut chercher des solutions en dehors de "la folkhögskola". Il faut étudier toutes idées. "Il faut quand même essayer".

Un petit moment de bonheur.

C'est en mois de Mai l'année 2000, quelques jours après l'arrivée (trop, trop retardé par les autorités d'immigration) à Mora folkhögskola d'Afi Dovi et Alabambo. J'avais cherché les deux dans les couloirs de l'école. Une femme du personnel m'a pris vers le fenêtre et me montré quelque chose. Dehors, sur la pelouse, asseyant face à face se trouvaient Afi Dovi et Judith se consacrant tout entière à discuter quelque chose - et nous n'y voyions pas un seul interprète!. La femme m'a proposer d'y aller prendre une photo de cette scène de concentration totale. Mais toute réflexion faite on a décidé de laisser l'idée parce que nous n'ont pas voulu gêner les deux. Mois, je garde cette scène comme une photo dans mon coeur. Un tel moment de bonheur peut compenser plusieurs malheurs pendant les années.

En liten stund av lycka.

Det är i maj månad år 2000, några dagar efter Afi Dovi och Alabambos (av immigrationsmyndigheterna mycket, mycket försenade) ankomst till Mora folkhögskola. Jag sökte efter de två i skolans korridorer. En kvinna ur personalen tog mig i armen och förde mig till ett fönster för att visa mig något. Därute på gräsmattan, sittande på varsin stol ansikte mot ansikte, befann sig Afi Dovi och Judith helt uppslukade av varandra och diskuterande någonting - och inte en jävla tolk så långt ögat kunde se! Kvinnan bredvid mig föreslog att jag skulle fotografera denna scen av total koncentration. Men vid närmare eftertanke övergav vi idén. Vi ville inte störa de två. Jag bevarar dock denna scen som ett fotografi i mitt hjärta. En sådan här liten stund av lycka, med en tår i ögat, kan uppväga många förtretligheter under de gångna åren.

Brev från KALAO Kossi.

Kossi önskar alla vänner i Sv Togoföreningen ett gott nytt år och berättar att han själv och hans familj mår bra.

Beträffande problemen med att bjuda hit elever från CRASE inser han att det inte kan bli aktuellt i år, men han tror att det kan ordna sig till ett senare år.

Kossi tackar Håkan för hans ansträngningar för att CRASE ska finna sin utveckling

Han hoppas att vår organisation här och deras organisation i Togo skall utvecklas steg för steg och att våra relationer alltid skall stärkas.

Han avslutar med ett tröstens ord med anledning av den stora stölden i Duny.

Det blev T-tröjor i alla fall.

Alabambo och Afi frågade under sin korta vistelse här hur det skulle bli med de traditionella T-tröjorna. Jag beklagade, att vi inte på den korta

Lettre de KALAO Kossi.

Kossi souhaite une bonne et heureuse année. Quant à lui et son famille ils se portent bien.

Concernant les problèmes d'invitations aux apprentis du CRASE il propose qu'on laisse pendant un année et après ils vont aller.

Kossi remercie M Håkan pour les efforts au'il fait pour que le CRASE trouve son développement.

Il souhaite que notre organisation en Suède et leur organisation au Togo vont se développer de jour en jour. Il écrit: "Nous voulons que nos relations aillent toujours en avant".

Il dit du courage à cause du grand vol de l'argent à Kuma-Dunyo l'année surpassée.

Enfin des tricots.

J'étais obligé de dire à Alabambo et Afi que la petite durée et le programme pressé de leur séjour ne nous permettaient de fabriquer des tricots

tiden och med det pressade programmet inte kunde få tid att tillverka dem.

Emellertid, i december, då jag egentligen borde ägna all kraft och energi åt AGBLE!, engagerade jag Margareta att hjälpa till med att trycka två T-tröjor (2000 och 2001), specialmodell bara till Alabambo och Afi Dovi.

Ici la fabrication des tricots, modèle unique, pour Afi Dovi et Alabambo (et un aussi pour notre ami M Gunnar Schotte).

Här tillverkas de unika t-tröjorna (2000 och 2001) till Afi Dovi och Alabambo (samt et ex till vår vän Gunnar Schotte)

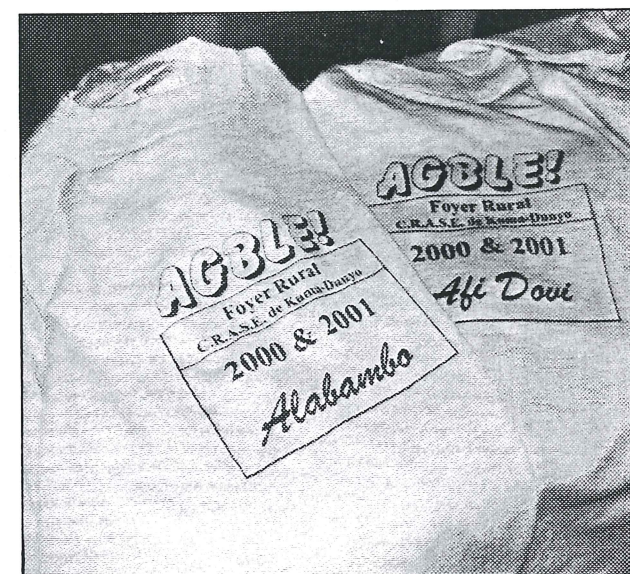
Tack till alla som hjälpt till. Om framtiden vet vi ingenting. Vi har i alla fall kuvert till ännu ett utskick av AGBLE! (sedan vi rensat i adressregistret).

Merci à tout le monde qui ont nous aidé (y compris Afi Dovi et Alabambo). De l'avenir on ne sait rien. Quand même nous avons suffisant des enveloppes pour l'envoi d'encore un numéro d'AGBLE! (après avoir diminué le nombre d'adresses)

Pour compléter un envoi pour la nouvelle année nous avons ajouté deux bougies, fabriqué par Olof, petit frère de Victor qui avait montré (No 65 d'AGBLE!) à l'ambassade de Lagos comment ouvrir un envoi de documents.

comme nous l'avait toujours fait traditionnellement.

Quand même, en décembre, j'ai laissé le travail de l'AGBLE! un peu pour essayer faire des tricot pour Alabambo et Afi Dovi, modèle unique (2000 et 2001). J'ai demandé l'aide de Madame Margareta.

...et ici le modèle unique des deux tricots. ...och så här ser de specialdesignade T-tröjorna ut.

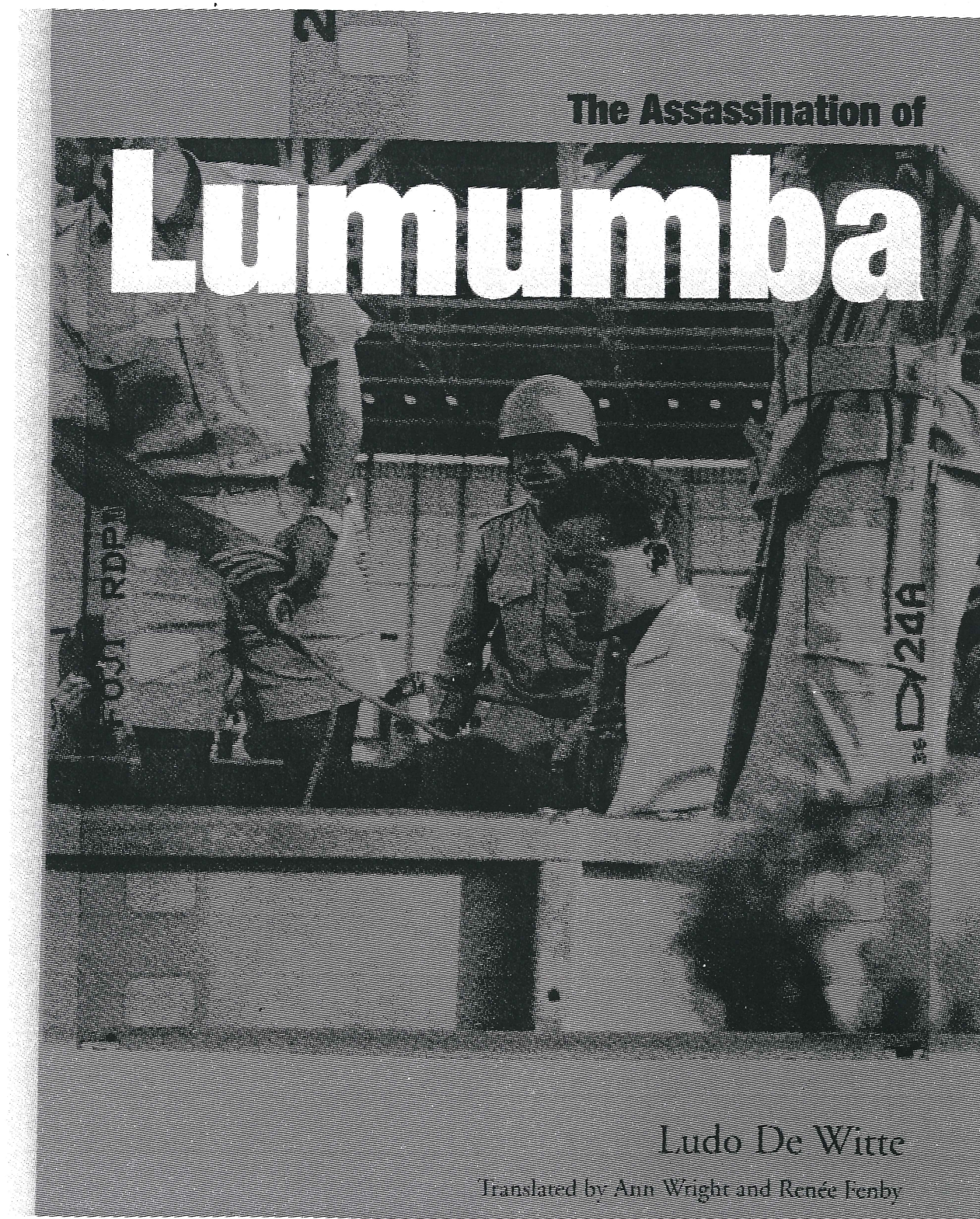

En viktig bok!

För den som vill förstå Afrika, och därmed afrikaner, är denna bok om mordet på Lumumba oundgänglig. Den ledde bl a till att en kommission tillsattes i Belgien i slutet av 2000.

Det verkar dock som att det är en bok som inte är avsedd att läsas. I varje fall fick jag leta länge, innan jag fann den på en plats som jag kanske kan berätta om, ifall det blir något mera nummer av AGBLE!.

ISBN Nr 1-85984-618-1

I bland får jag för mig att tjänstemännen på Migrationsverket gör vad de kan för att diskreditera invandrarpolitiken inför folket. Till synes enkla fall drivs med självklar hjärtlöshet till olyckor och tragedier.

I dag kastas exempelvis Elena Kouzmina ut från Stockholm och Sverige. Hon har vistats flera år i landet. Nu tvingas hon lämna både bostad och fast jobb som undersköterska på Blackeborgs sjukhus. Hon måste också rycka upp sin fyraåriga son Nikita från förskolan och säga upp hans dagisplats.

Migrationsverket anser att Elena Kouzmina måste avvisas till sitt gamla hemland Ryssland. Därifrån må hon söka nytt arbets- och uppehållstillstånd.

Bakgrunden: Elena mötte i början av nittiotalet en svensk man och kärlek uppstod. De bodde tillsammans i Stockholm, och Elena fick arbets- och uppehållstillstånd.

Så, 1999, skulle de gifta sig, men bara några veckor före bröllopet dog mannen. Elena ville stanna i Sverige, men Migrationsverket tyckte annorlunda. Hon hade inte längre rätt att leva och bo i landet, eftersom sambon/mannen inte längre fanns i livet, inskräppte man.

Migrationsverket har under hand låtit förstå att Elena säkert får komma tillbaka och börja om, bara hon återvänder till Ryssland och fyller i nödvändiga papper på plats där.

Det är en process som kommer att ta några måna-

der, men Elena tror att hon kan lita på Migrationsverkets tjänstemän.

Detta är svensk byråkrati när den är som sämst. Fastslagna regler och paragrafer ska följas till punkt och pricka.

Det spelar ingen roll om age- randet uppenbart strider mot hjärnans och hjärtats bud. Håller man sig inte till vad som en gång är bestämt hamnar man i ett gungfly.

Till slut vet man varken ut eller in, och hur går det då med rättssäkerheten? Rutiner finns, och rutiner är bra, tack gode gud för rutiner.

Många har vädjat till Migrationsverket att tänka om. Svärföräldrarna, Elenas chef på Blackeborgs sjukhus, landshövding Ulf Adelsohn. Förgäves.

Tjänstemännen rider så hårt och konsekvent på paragraferna att de får skavsår i rumpen och slutar tänka förnuftigt på grund av smärtan såren åsamkar dem.

Migrationsverket har gått för långt i byråkratiskt nit. Realismen har blivit surrealism.

Det är möjligt att Migrationsverkets ledning och tjänstemän är rätt folk på rätt plats. För sin egen skull. Men knappast för dem som de skulle hjälpa.

Jag kan inte värja mig för en oförsämd fråga: Är Migrationsverket i första och andra hand skapat för att ge sysselsättning och inkomsttrygghet åt byråkrater som blivit över när andra delar av statsförvaltningen organiserats om?

Rolf Alsing

Ensam mor blir utkastad från Sverige

(ur Aftonbladet, jan 02)

Résumé et extraits en français de cet article de Rolf Alsing, l'ancien rédacteur en chef, maintenant chroniqueur, du plus grand quotidien suédois, Aftonbladet.

Rubrique: Une mère tout seule mis à la porte de la Suède.

Le chroniqueur a rapporté comment l'Administration de l'immigration a maltraité une jeune mère, Elena Kouzmina, avec un fils de 4 ans. Venant de la Russie, elle a resté plusieurs années en Suède. Elle occupe un emploi stable comme infirmière dans un grand hôpital à Stockholm. Puisque les autorités d'immigration ont décidé de mettre la femme à la porte de la Suède elle est obligée de laisser son emploi. Et par conséquent, son fils perd le droit à une place dans le jardin d'enfants et dans une crèche.

Pourquoi cette folie xénophobe de nos autorités d'immigration??

«Les antécédents: Elena avait rencontré, au début des années quatre-vingt-dix, un homme suédois et l'amour est survenu. Ils vivaient ensemble à Stockholm et Elena avait eu le permis de séjour et de travail.

Puis, 1999, ils ont décidé de se marier, mais seulement quelques semaines avant le mariage l'homme était décédé. Elena veut rester en Suède mais l'Administration de l'immigration pense autrement.

Elle avait perdu son droit de vivre et résider au pays puisque l'homme/mari n'était plus en vie, l'Administration a inculqué. (Je propose aux lecteurs togolais de relire cette dernière phrase et réfléchir sur la politique suédoise et la situation des droits humains en Suède. NDLR)

L'Administration de l'immigration ont dit confidentiellement que Elena peut revenir et refaire la procédure, si seulement elle retourne à la Russie pour remplir les papiers nécessaires sur place là-bas.

Ce procédé va prendre quelques mois, mais Elena croit qu'elle peut se reposer sur la parole des fonctionnaires de l'Administration de l'immigration.

Ceci est la bureaucratie suédoise la plus mauvaise. Il faut suivre les règles et les articles à la lettre.

Même si la façon d'agir est contraire aux commandements du cerveau et du cœur. - - -

Plusieurs personnes ont fait appel à l'Administration de l'immigration de changer d'avis. Les beaux-parents. Le chef d'Elena à l'hôpital de Blackeberg, le préfet de Stockholm Ulf Adelsohn. En vain. Les fonctionnaires sont des personnes à cheval de règlement jusqu'à avoir des écorchures aux fesses et ils finissent par penser sagement à cause de la douleur des écorchures.

L'Administration de l'immigration ont exagéré son ardeur bureaucratique. Le réalisme est devenu surréalisme. - - -

Je ne peux pas me défendre contre une question insolente: Est-ce que l'Administration de l'immigration est créé en premier et deuxième lieu pour garantir de l'emploi et des salaires très hauts et sûrs aux bureaucrates restants après une reorganisation de l'administration publique?"

Note: Ceci est un exemple. Chaque mois on peut voir les cas similaires dans la presse suédoise. On peut s'imaginer tous les tragedies cachés...

Ann: Detta är ett enskilt fall. Varje månad kan man läsa om liknande fall i svensk press. Man kan bara föreställa sig alla osynliga tragedier...

FN:s generalsekreterare riktar skarp kritik mot EU:s asylpolitik

I sitt tal under den internationella konferensen mot intolerans i Stockholm (den 29-30 januari) riktade FN:s generalsekreterare Kofi Annan mycket skarp kritik mot EU-ländernas asylpolitik. Han lyfte fram detta område som ett exempel på existerande intolerans i västeuropas länder.

FN:s generalsekreterare konstaterade att den oundvikliga effekten av att stänga gränserna för immigranter var att personer, som av olika anledningar behövde ta sig in i EU:s länder, tvingades använda asylinstrumentet. Han ansåg det dock nödvändigt att tillägga att en person som på detta sätt lyckade sig ta sig över gränsen inte på något sätt kunde likställas med en brottsling.

Regeringars reaktion på denna problematik beskrev han till exempel som som att de "flyttade" gränsen längre bort genom att tvinga flygbolagspersonal att agera som immigrationsmyndigheter, att de genomförde en begränsad eller ingen utredning av asylsökandes skäl och att de inte avsatte tillräckligt med resurser för asylprocessen.

Sammanfattningsvis konstaterade FN:s generalsekreterare att:

"there are some indications that Europe is losing sight of its duty to protect refugees under international law, as set out in the 1951 Convention [and] [t]his [...] risks having enormous impact on other regions who look to Europe as an example."

Sveriges migrationsminister Maj-Inger Klingvall kommenterade Kofi Annans tal i ett pressmeddelande (2001-01-30) med att "Sverige delar FN-chefens uppfattning om nödvändigheten av en solidarisk flyktingpolitik i EU" och att "EU tar ett stort ansvar för asylsökande". Trots detta har till exempel Sverige, i och med Schengen inträdet, utökat antalet viseringspliktiga, Sverige har framskridna planer på att införa böter för transportörer som transporterar personer utan giltiga identitets- och resehandlingar och för tillfället ligger ett förslag om en framtida asylprocedur inom EU som i många delen är ytterst restriktivt och i vissa delar i strid med internationell rätt.

Författad av flyktningavdelningen svenska sektionen, Amnesty International

Migrationsverket får kritik för lång handläggningstid

Migrationsverket får skarp kritik av justitiekanslern (JK). Verkets långa handläggningstider har lett till att en pojke inte kan återförenas med sin mor i Sverige eftersom han fick avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd. När beslutet om uppehållstillstånd kunde fattas hade han redan fyllt 18, trots att den risken borde ha gett hans fall förtur i handläggningen.

Det var i maj 1999 som tre söner ansökte om att få förenas med modern i Vetlanda. De återopade släktanknytning, och därmed ökade deras chanser betydligt eftersom ingen av pojkarna ännu hade fyllt 18 år.

Den 15 juni förra året beslutade verket att de två yngsta sönerna skulle få stanna. Den äldste pojken, som borde ha getts förtur, hade redan hunnit fylla 18 år i januari och verket avslag därför hans ansökan.

Migrationsverket beklagar det inträffade och säger att misstaget inte ska upprepas. Men det finns inget sätt att ompröva beslutet. JK å sin sida kan endast konstatera att rutinerna och handläggningen har brustit, men vill heller inte ompröva beslutet.

– Ett nej är ett nej. Det är därför kritiken från oss är så skarp, säger JK Göran Lambertz. Peter Letmark

Le secrétaire général de l'ONU porte une grave critique contre la politique d'asile de l'UE.

Le secrétaire général de l'ONU a constaté que l'effet inévitable de la fermeture des frontières pour les immigrants était, que les personnes avec des bonnes raisons de se rendre dans les pays de l'UE, étaient obligés d'utiliser l'instrument d'asile. Il a jugé nécessaire d'ajouter, qu'une personne qui avait réussi de passer la frontière par tels moyens ne pouvait pas du tout être considéré comme une criminelle. - - -

En résumé Kofi Annan a constaté que:

"il y a quelques indications que l'Europe est en train d'oublier son devoir de protéger les réfugiés sous la loi internationale, comme c'est dit dans la Convention de 1951, et cela risque d'avoir une immense influence sur d'autres régions regardant l'Europe comme un exemple."

Några reflexioner:

1. Så mycket värre för all världens flyktingar.
2. Det är lätt att vara "generös", när man samtidigt genom visumtvång gör det i praktiken omöjligt för många behövande att komma i åtnjutande av denna "generositet".
3. De stora vinnarna på den "generösa" flyktingpolitiken är människosmugglarna.
4. Den "generösa flyktingpolitiken" spiller över på vanligt lagligt mänskligt umgänge över gränserna, som vi försökt ägna oss åt. Minns behandlingen av Yawo och Amina 1993; när ska Laoudou få sitt provisoriska uppehållstillstånd, som hon måste ansöka om 1989?; och all denna förnedrande behandling av våra gäster genom åren på Arlanda; och nu: Personlig visuman-sökan i Lagos, Nigeria. Varför inte Adelaide???

INVÄNDNING/Flyktingpolitik

SVENSK FLYKTINGPOLITIK är en av de mest generösa i världen. Om alla länder hade ett så starkt asylsystem som det svenska är jag övertygad om att detta skulle vara en bättre värld att leva i.

Därmed inte sagt att svensk flyktingpolitik inte kan bli bättre. Jag har i intervjuer tidigt klargjort att det behövs en rätts-säkerhetsreform på asylområdet.

Utlänningsnämnden har en kompetent och engagerad personal som gör ett bra arbete utifrån de förutsättningar som givits dem. Vi ska i framtiden inte ha några särlösningar på det här området. Det är inte aktuellt att

inrätta en specialdomstol för överprövning av utlännings-ärenden i Sverige.

Beslut av Migrationsverket ska kunna överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Ökad muntlighet och tvåpartsförfarande i domstol kommer att förstärka rättssäkerheten, öka öppenheten och insynen under processens gång.

Jag räknar med en lagrådsremiss inom kort och att en proposition kan läggas på riksdagens bord under året. Jag har i denna fråga tydligt "bekänt färg" även i DN den 5 januari.

Jan O Karlsson
Migrationsminister

Informationsproblemet / Le problème d'information

Att ta del av information från framför allt den afrikanska pressen kan vara som att bli delaktig i en helt annan värld av tankar och värderingar. Här avses givetvis tidningar och tidskrifter med självständiga redaktioner med medvetenhet och integritet.

För att något belysa skillnaden har jag på de följande sidorna valt ut några klipp från framförallt Jeune Afrique/l'Intelligent. Det är en mycket måttfull, nästan alltför franskvänlig veckotidskrift. Eftersom den kommer ofta, kan den vara en bra, men ack så dyr, nyhetskälla från framförallt det francofona området och arabvärlden.

På grund av det slumpmässiga urvalet av artiklar kom det denna gång inte med så mycket från L'Autre Afrique och New Internationalist, och inget alls från New African med sin redaktion i Ghana och som verkligen för fram en radikal sfrikansk syn på världen. Den har sin tyngdpunkt i

den anglofona delen av Afrika. Om AGBLE! överlever ytterligare en tid, ska vi allt få med några svavelosande bidrag från den månadstidningen också.

Alla de nämnda tidskrifterna, samt Le nouvel Afrique Asie, är mycket seriösa och de har ett generöst utrymme för insändare, som visar att de har en mycket engagerad läsekrets. Se bara på nedanstående brev, som passande nog kommer från en läsare i Lomé, Togo. Redaktionen kommentar visar också att man är stolt över sina läsare.

Efter de två större artiklarna från J.A./l'I på de följande sidorna kom en hel mängd av insändare som berömde och backade upp chefredaktören, för att han stod upp mot påtryckningarna från framförallt USA och Storbritannien ("les Occidentaux", som västvärlden benämns).

Går man sedan in på de stora svenska tidningarna finner man en helt annan beskrivning av verkligheten. Här finns de

verkliga megafonerna för "les Occidentaux".

Jag vill hävda att om man tar del av bl a de ovan nämnda internationella publikationerna får en mycket mera sammansatt och mångfacetterad världsbild än om man bara skulle nöja sig med översköljat av våra svenska filialer till Washington Post, Financial Times m.fl.

Dessutom tror jag att det är farligt för världsfreden, om ledande statsministrar och utrikesministrar låter sig "halvinformeras" om hur världens undersåtar tänker, genom att de bara ta del av den inavlade informationen bland "les Occidentaux". De kunde börja med att bredda sin bildning genom en upprepad inläsning av nedanstående insändare!

Våra läsare har talang

Vad är mer normalt?

På 1400-talet landsteg européerna i Afrika utan inbjudningsbrev, utan garantier om mat och husrum, utan visa. De stannade under många långa år, utan uppehållstillstånd (utan papper), men ingen behandlade dem som illegala (utan papper).

När européerna sökte arbetskraft för

att öppna den Nya Världen, "hämtade de över" miljoner av våra förfäder under mer än fyra sekler utan att avkräva dem uppehållstillstånd (papper), ty deras svett värderades högre än simpla papper.

På 1800-talet återkom européerna utan inbjudningsbrev, utan garantier om mat och logi, utan visa, för att vistas

här i nästan ett sekel utan uppehållstillstånd (utan papper).

Har ni inte förstått? Ni har varit hos oss utan uppehållstillstånd (utan papper), vi är idag hos er utan uppehållstillstånd (utan papper).

Vad är mer normalt?
Akoli Penoukou, Lomé, Togo

Nos lecteurs ont du talent

Quoi de plus normal ?

Au XVe siècle, les Européens ont débarqué en Afrique sans lettres d'invitation, sans certificats d'hébergement, sans visas. Ils y sont restés de longues années sans papiers, mais eux, personne ne les a traités comme des sans-papiers.

Quand les Européens cher-

chaient de la main-d'œuvre pour ouvrir le Nouveau Monde, ils ont « emporté » des millions de nos aïeux plus de quatre siècles durant sans exiger d'eux des papiers car leur sueur valait plus que de simples papiers.

Au XIXe siècle, ils sont revenus, sans lettres d'invitation, sans certificats d'héberge-

ment, sans visas pour y rester presque un siècle sans papiers.

Ne l'avez-vous pas compris ? Vous avez été chez nous sans papiers, nous sommes aujourd'hui chez vous sans papiers. Quoi de plus normal ?

AKOLI PENOUKOU, Lomé, Togo

Skulle de ha kunnat göra annorlunda?

CE QUE JE CROIS

BÉCHIR BEN YAHMED

NDREDI 2 NOVEMBRE

Auraient-ils pu faire autrement ?

Des responsables de la politique étrangère des États-Unis et de la Grande-Bretagne ont tenu à nous faire savoir qu'ils trouvent nos éditoriaux sur la « guerre américaine contre le terrorisme » « négatifs » et « unilatéraux ».

Et d'ajouter :
« Vous vous élevez contre nos bombardements de l'Afghanistan sans nous dire comment on aurait pu faire autrement pour éradiquer le terrorisme. »

Je constate tout d'abord que nos censeurs ne nous donnent même pas acte de notre condamnation immédiate et sans réserve de la doctrine Ben Laden et de son application, ni de notre hostilité clairement affirmée au terrorisme, bien antérieure à leur propre prise de conscience de ses dangers qui, elle, date de la minute où il a commencé à les frapper.

Jusqu'à cette minute-là, nos censeurs d'aujourd'hui ont toléré le terrorisme islamiste, accueilli chez eux et laissé sévir ceux qui le prêchaient – et le pratiquaient – dès lors que c'était hors de Grande-Bretagne et des États-Unis.

Ils ont été en somme, pendant une vingtaine d'années, ce qu'ils reprochent à l'Afghanistan d'être aujourd'hui : un sanctuaire pour les terroristes ; à ceux des pays du Sud qui leur demandaient d'extrader tel activiste ou seulement de l'expulser, ils répondaient comme les talibans : « Donnez-nous des preuves de sa culpabilité. »

Nous avons, nous, le mérite d'avoir condamné le terrorisme bien avant que les islamistes ne l'adoptent comme moyen d'action, dès le début des années soixante-dix : il sévissait en Europe, notamment à travers les *Brigades rouges*, la *Bande à Baader*, *Action directe*, et ne rappait pas encore les pays du Sud !

Nous n'avons donc aucune leçon à recevoir de ces inconséquents qui n'ont qu'un seul argument :

« Vous devez approuver ce que nous faisons ; faute de quoi vous êtes négatifs. »

Deuxième constat : ces hérauts de la démocratie, de la liberté d'information et d'expression ressentent l'exercice de cette liberté par ceux qui n'appartiennent pas à leur « civilisation » comme étrange, incompréhensible, voire sacrilège.

Que deux organes d'information crédibles, *Al-Jazira* dans l'audiovisuel, *Jeune Afrique/L'intelligent* pour la presse écrite, dans le respect des règles de leur métier, fassent preuve d'indépendance d'esprit et osent suggérer que le roi n'a pas forcément raison – et qu'en l'occurrence, il a des torts – ne suscite pas la réflexion chez ces messieurs trop habitués à avoir toujours raison, mais leur inspire pour seule réaction « vos éditoriaux sont négatifs et unilatéraux »...

Ces éditoriaux, Messieurs, sont « la voix du Sud ». Cette voix, vous avez intérêt à l'écouter plutôt que de vous boucher les oreilles dès qu'elle tente de se faire entendre.

Fort heureusement, nous ne sommes plus les seuls à vous le dire :

Non, dix fois non, il ne fallait pas bombarder l'Afghanistan et encore moins comme vous le faites depuis un mois, sans autre résultat jusqu'ici que de détruire le peu d'infrastructures militaires, mais civiles tout autant, dont dispose ce pauvre pays, de tuer plusieurs centaines d'Afghans innocents et d'obliger des centaines de milliers d'autres à l'exode.

Pourquoi la Grande-Bretagne n'a-t-elle jamais bombardé Dublin ? La République d'Irlande n'a-t-elle pas abrité, protégé et refusé de livrer aux prédécesseurs de Tony Blair, pendant un quart de siècle, les terroristes les plus implacables des cinquante dernières années ?

Bombarderiez-vous un quartier de Londres ou une tour de New York pour tuer des crimi-

J.A. / L'INTELLIGENT N° 2130 – DU 6 AU 12 NOVEMBRE 2001

Ansvariga för USA:s och Storbritanniens utrikespolitik har envisats med att meddela oss att de finner våra ledare om det "amerikanska kriget mot terroris-men" "negativa" och "ensidiga".

Och tillägger:
"Ni opponerar er emot våra bombningar av Afghanistan utan att säga oss hur man skulle kunna göra på annat sätt för att utrota terrorismen."

Jag konstaterar allra först att våra kritiker inte ens uppmärksammar varken vårt omedelbara fördömande utan reservationer av Bin Ladins lära och dess tillämpning, eller vår tydligt manifesterade fientlighet till terrorismen långt innan deras egen insikt om sina faror som, insikten, daterar sig till den minut då de börjat drabba dem.

Fram till denna minut har våra kritiker av idag tolererat den islamistiska terrorismen, välkomnat den hos sig och låtit de som förespråkade den - och praktiserade den - härja så länge det skedde utanför Storbritannien och USA.

De har på det hela taget, under ett tjugotal år, varit det som de klandrar Afghanistan för att vara idag: en helgedom för terroristerna; till de länder i Syd som bad dem utlämna en sådan terrorist eller bara utvisa den, svarade de som talibanerna:

"Ge oss bevis på deras skuld."

Vi själva har förtjänsten av att ha fördömt terrorismen långt innan islamisterna antog den som aktionsmedel i början av 70-talet: den härjade i Europa, särskilt inom *Röda Brigaderna*, *Baader-Meinhof-gruppen*, *Direkt Aktion*, och drabbade ännu inte länderna i Syd!

Vi betackar oss alltså för varje råd från dessa inkonsekventa, som inte har mer än ett enda argument:

"Ni måste godkänna det som vi gör; annars är ni negativa."

För det andra: dessa budbärare av demokrati, informations- och yttrandefrihet uppfattar utavandet av denna frihet av de som inte tillhör deras "civilisation" som konstigt, oförståeligt, rentav vanhelgande.

Att två trovärdiga informationsorgan, *Al-Jazira* bland etermedia, *Jeune Afrique/L'intelligent* inom pressen, i respekt för yrkesreglerna, visar prov på självständig medvetenhet och vågar antyda att kungen

nels qui s'y seraient réfugiés parce qu'ils y disposent de complices ?

Vous m'invitez à vous indiquer ce que George W. Bush, Tony Blair et leurs collaborateurs auraient pu faire d'autre pour éradiquer le terrorisme. Je vais vous le dire, mais je ne pense pas que quelqu'un qui s'appelle Béchir Ben Yahmed ait la moindre chance de vous convaincre.

Aussi commencerai-je par vous inviter à lire en page 22 la synthèse d'un article de Stanley Hoffmann publié dans le dernier numéro de la *New York Review of Books*.

Universitaire américain de grand renom, Stanley Hoffmann a beaucoup plus de mérite que nous d'écrire, en octobre 2001, à chaud, que son pays et son gouvernement feraient mieux de changer de comportement et de politique.

Mes lecteurs me permettront d'invoquer une autre caution, celle du *Groupe Paroles*, composé de seize personnalités catholiques, de générations, de sensibilités et d'expériences différentes.

Lisez cet extrait de l'appel qu'il a lancé il y a quinze jours (et publié, notamment, par notre confrère *Le Monde*) :

« Vers quel monde voulons-nous aller ? Quelle cité humaine voulons-nous édifier ? Il nous faut contribuer à reconstruire, à frais nouveaux, ces zones de la planète où germent les haines, les intégrismes et les fanatismes de toutes sortes. La meilleure défense contre le terrorisme n'est ni la guerre ni la diabolisation de l'autre mais la justice et le respect des diversités. L'avenir de l'humanité ne dépend pas de notre sécurité et de notre bien-être, il dépend des valeurs que nous sommes prêts à défendre et à partager. »

« Nous lançons un appel à tous les croyants et à tous les hommes de bonne volonté pour qu'ils s'unissent afin d'œuvrer contre tous les fanatismes et les obscurantismes et pour que nous construisions ensemble un nouvel ordre international fondé sur l'équité et le respect. Nous sommes encore dans une culture de la domination, ensemble nous pouvons entrer dans une culture de la rencontre et de la coopération. »

Venons-en maintenant au fameux : « Que devons-nous faire pour éradiquer le terrorisme ? »

Les États-Unis (et leurs alliés) vont sans doute réussir à écraser les talibans, à tuer Ben Laden et les gens de son organisation, el-Qaïda. Nous les entendrons alors crier victoire et dire qu'ils sont vengés ; ils penseront que leur « croi-

bby@jeuneafrique.com

sade » a réussi, qu'ils sont décidément les plus forts ; ils diront que « le Bien a terrassé le Mal », que « le droit a prévalu ».

Mais c'est la force qui aura prévalu et le problème du terrorisme restera entier, ou presque, parce qu'une fois de plus, on aura pris ses manifestations pour ses causes.

Le terrorisme, c'est la mauvaise arme des faibles contre les puissants. C'est le mauvais moyen qu'ils ont trouvé – ils ont été amenés, par vous, à penser que c'est le seul qui leur reste – pour se faire entendre et pour exister.

Supprimez les problèmes que vous avez créés (ou laissés se créer) et vous enlèverez aux terroristes le prétexte d'exister, en tout cas la possibilité de trouver une audience, de se mouvoir dans un milieu favorable, ce qui leur permet de prospérer et de nous menacer tous.

Les problèmes ? Les principaux sont :
• *L'Afghanistan*, que vous avez utilisé dans la Guerre froide, désarticulé, avant de l'abandonner et de le livrer... aux talibans.

• *La Palestine*, dont vous avez fait – depuis 1917 – le champ clos d'une guerre de cent ans entre Juifs et Arabes et que vous avez utilisée, sans vergogne, pour asseoir votre domination sur la région et permettre l'exploitation, principalement à votre profit, de son pétrole.

• *L'Irak*, que vous affamez et bombardez depuis plus de dix ans avec, pour seul résultat, le maintien, voire le renforcement d'une dictature que vous prétendez combattre.

• *La dictature*, justement, qui est, aujourd'hui encore, le lot de la moitié des pays du monde. Vous déclarez la combattre et voulez un monde où il n'y aurait que des démocraties.

En réalité, vous avez constamment soutenu et protégé les dictateurs qui servent vos intérêts, et n'avez combattu que ceux qui se sont rebellés contre votre autorité.

• *L'inégalité*, enfin. Elle s'aggrave dans ce monde que vous dirigez et a pour sous-produit la paupérisation des deux tiers de l'humanité. Le système économique et culturel que vous régentez et dont vous nous dites qu'il est bon pour nous, comme il l'est pour vous, est source d'injustices et d'humiliations ; le terrorisme y trouve son terrain.

Résolvez ces problèmes ou, à tout le moins, persuadez-nous que vous voulez sincèrement les résoudre, atténuez, à défaut de supprimer, le trop d'injustices et d'humiliations, et il n'y aura plus de Ben Laden parce que ni lui ni ses semblables ne trouveront plus, nulle part, d'oreille attentive.

inte nécessairement harpé - et att han i detta fall har fel - inte framkallar någon reflexion hos dessa herrar alltför vana att alltid ha rätt, utan väcker hos dem som enda reaktion "era redaktioner är negativa och ensidiga"...

Dessa redaktioner, mina Herrar, är "Syds röst". Denna röst gör ni klokt i att lyssna till snarare än att tappa till öronen så snart den försöker göra sig hörd.

Lyckligtvis är vi inte längre de enda att att säga er:

Nej, tiofalt nej, det var inte nödvändigt att bombardera Afghanistan och ännu mindre, som ni gör sedan en månad - utan annat resultat hittills än att förstöra den lilla militära infrastrukturen, men framförallt civila, i detta fattiga land - att döda flera hundratals oskyldiga Afghanistanier och bortse från hundratusentals andra på flykt.

Varför har Storbritannien aldrig bombat Dublin? Har inte den Irländska Republiken härbergerat, beskyddat och vägrat utlämna under ett kvart sekel till Tony Blairs företrädare de mest oförsonliga terroristerna under de senaste 50 åren?

Skulle ni bombardera ett kvarter i London eller ett torn i New York för att döda brottslingar som flyttat dit för att de hade beskyddare där?

Ni inbjuder mig för att visa er vad George W. Bush, Tony Blair och deras medarbetare skulle ha kunnat göra annorlunda för att utrota terrorismen. Jag ska säga er det, men jag tror att någon som heter Béchir Ben Yahmed skulle ha minsta chans att övertyga er.

Därför börjar jag med att inbjuder er att att på sid. 22 läsa sammandraget av en artikel av Stanley Hoffman, publicerad i senaste numret av *New York Review of Books*.

Som amerikansk akademiker med högt anseende väger Stanley Hoffmans ord mycket tyngre än våra, när han i oktober 2001 skrev, engagerat, att hans land och hans regering gjorde bäst i att ändra uppförande och politik.

Mina läsare tillåter mig att åberopa ännu ett stöd, nämligen från *Groupe Paroles*, som består av 16 katolska auktoriteter från olika generationer, rörelseroch erfarenheter.

Läs detta utdrag från uppropet gruppen gjorde för två veckor sedan (publicerat bl a av vår kollega *Le Monde*):

"Mot vilken värld vill vi gå? Vilket samhälle vill vi skapa? Vi måste bidra till att återuppbygga dessa zoner av planeten där hatet, fundamentalismen och all sorts fanatism spirar. Det bästa försvaret mot terrorismen är varken krig eller förnedring av andra, utan rättvisa och respekt för mångfald. Mänsklighetens framtid beror inte på vår säkerhet och vår välfärd, Den

försvara och dela.

“Vi riktar ett upprop till alla troende och alla människor med god vilja, att gå samman och verka mot all fanatism och upplysningsfientlighet och att vi tillsammans skall skapa en ny internationell ordning grundad på rättvisa och respekt. Vi är fortfarande i en kultur av dominans, tillsammans kan vi gå in i en kultur av möten och samarbete.”

Nu till det fantastiska: “Vad bör vi göra för att utrota terrorismen?”

USA (och deras allierade) kommer utan tvivel att lyckas krossa talibanerna, döda bin Ladin och männen i hans organisation, al-Qaïda. Vi kommer då att höra dem skrika seger och säga att de hämnats; de kommer att tycka att deras “korståg” har lyckats, att de avgjort är de starkaste; de kommer att säga att “det Goda har besegrat det Onda”, att “det rätta har segrat”.

Men det är makten som kommer att ha segrat och problemet med terrorismen kommer att finnas kvar fullständigt, eller nästan, därför att än en gång har man tagit sina manifestationer för självklara.

Varför devalveras vissa människors värde?
Vem åsätter oss olika värde?

Nedanstående insändare i New Internationalist överlämnas som läsövning till våra läsare.

Unequal values

For the families of the 7,000 people murdered, the events of 11 September are an overwhelming tragedy. However, the reactions to these events are quite disproportionate when we consider what has happened in the past and what is happening now elsewhere in the world.

How did the world react when a million people were massacred in Rwanda? Or when 250,000 were murdered in Bosnia? Or when the US-sponsored dictatorship of Suharto slaughtered 700,000 Indonesians and 200,000 East Timorese? Or when the US's puppet regimes in Guatemala and Nicaragua murdered 70,000 and 50,000 people respectively? How does the world react as thousands of civilians are killed each year as a result of wars waged by armies supported and supplied by the US? How does the world react as millions die each year as a result of the economic policies initiated by three US-led organizations – the IMF, World Bank and WTO?

The reaction of the US since 11 September shows that it expects the rest of the world to value the lives of Americans more than that those of non-Americans. The sad thing is that the rest of the world does either value Americans more or is afraid to say otherwise.

K Kumaralingam Maidstone, England

bekämpa.

• **Diktaturen**, faktiskt, som än idag drabbar hälften av världens länder. Ni förklarar er bekämpa den och vilja ha en värld där det bara finns demokratier. I verkligheten har ni ständigt understött och skyddat de diktaturer som tjänat era intressen, och bara bekämpat dem som sätt sig upp emot er auktoritet.

• **Ojämligheten**, slutligen. Den förvärras i den värld som ni dirigerar och har som biprodukt utarmningen av två tredjedelar av mänskligheten. Det ekonomiska och kulturella system, som ni styr och ställer över och som ni säger är bra för oss eftersom det är bra för er, är en källa till orättvisor förödmjukelser; terrorismen finner här sin grogrund.

Lös dessa problem eller - åtminstone - övertyga oss om att ni på allvar vill lösa dem, minska, om inte avskaffa, de värsta orättvisorna och förödmjukelserna, och det kommer inte längre att finnas någon bin Ladin, därför att varken han eller någon gelike kommer längre att finna uppmärksamma lyssnare någonstans.

Pourquoi sont le valeur de certain gens dévalué?
Qui nous donnent les différentes valeurs?

La lettre ci-dessous d'un lecteur au journal New Internationalist est donné comme exercice de lecture à nos lecteurs.

The sad thing is that the rest of the world does either value Americans more or is afraid to say otherwise

PREMIÈRE PAGE

SAMIR GHARBI

Dis-mois qui tu aides...

La violence et le terrorisme naissent et se développent sur le terrain de la misère. Certains ont eu le courage de le rappeler à l'occasion des attentats du 11 septembre, en disant que la guerre est peut-être une chose nécessaire, mais que le combat contre la pauvreté vaut sûrement mieux.

J'ai fait, par curiosité, la somme des aides reçues de 1979 à 2000 par deux peuples parmi les plus accablés : les Afghans et les Palestiniens vivant dans les Territoires. J'ai choisi l'année 1979 parce qu'elle correspond à l'invasion soviétique pour les uns et aux premiers accords de paix israélo-égyptiens pour les autres. Les chiffres, puisés dans la base documentaire du Comité d'aide au développement de l'OCDE (Organisation de coopération et de développement économiques), sont éloquents.

Meurtri hier par les guerres contre l'occupant soviétique et par la dictature talibane, aujourd'hui par la « guerre contre le terrorisme » menée sur son sol par les États-Unis, le peuple afghan n'a touché pendant cette période que 3 milliards de dollars arrondis d'aide au développement, soit 7 dollars par tête et par an. La Palestine occupée a été à peine mieux lotie : 3,6 milliards arrondis, soit 50 dollars par tête.

Le numéro un mondial des pays assistés – Israël – a eu droit, lui, à une aide globale de 50 milliards de dollars, soit 500 dollars par tête et par an, dont 45 milliards en provenance des États-Unis. Enfonçant le clou, le Congrès a voté, le 24 octobre, la loi sur l'aide à l'étranger proposée par l'administration Bush pour 2002 : Israël recevra une enveloppe – économique et militaire – de 2,8 milliards de dollars, contre... 75 millions de dollars pour la bande de Gaza et la Cisjordanie, et 3 millions pour l'Afghanistan. Après les attentats, cette dernière somme a été augmentée de 320 millions de dollars d'aide humanitaire, en partie parachutée par avion, comme on le sait.

Le 21 novembre, l'administrateur du Pnud (Programme des Nations unies pour le développement), le Britannique Mark Malloch Brown, a estimé, dans sa première conférence de presse comme coordinateur du programme de reconstruction de l'Afghanistan dévasté, qu'il lui faudrait au moins 6,5 milliards de dollars sur cinq ans. Trop peu, trop tard ?

“Säg mig vem du umgås med och jag ska säga dig vem du är.”

Denna betraktelse ur Jeune Afrique/L'intelligent nr 2133 (27/11-3/12 -01) anspelar på en mycket gammal schlagertext och har transformerats till:

“Säg mig vem du stöder ...”

Våldet och terrorismen föds och utvecklas ur misärens mylla. Vissa har haft modet att påminna om det i samband med attentaten den 11 september, genom att säga att kriget kanske är en nödvändig sak, men att kampen mmot fattigdomen säkert vore bättre.

Av nyfikenhet har jag undersökt stödet som mottagites mellan 1997 och 2000 av två folk bland de mest betungade: Afghanerna och Palestinierna. Jag har valt året 1979, därför att det sammanfaller med den sovjetiska invasionen för det ena folket och med de första israelisk-egyptiska fredsöverenskommelserna för det andra. Uppgifterna, som hämtats ur dokumentationsbasen hos Kommittén för utvecklingsstöd hos OECD (organisationen för samarbete och ekonomisk utveckling) är talande.

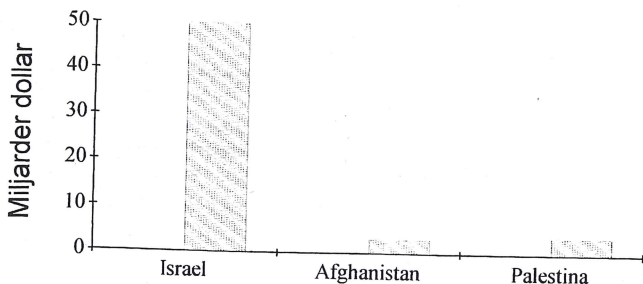
Plågade igår under krigen mot den sovjetiska ockupationsmakten och talibandiktaturen och idag av “kriget mot terrorismen”, som bringats till deras jord av USA, har det afghanska folket inte kommit i åtnjutande av mer än ca 3 miljarder dollar i utvecklingsstöd, dvs 7 dollar per person och år. Det ockuperade Palestina har varit något bättre lottat: ca 3,6 miljarder, dvs 50 dollar per person.

Världsettan bland understödda länder - Israel - har å sin sida åtnjutit ett samlat stöd på 50 miljarder dollar, dvs 500 dollar per person och år, varav 45 miljarder kommer från USA. Kongressen slog huvudet på spiken, när den, 24 oktober, röstade fram Bush-administrationens lagförslag om stöd till utlandet för år 2002: Israel kommer att få ett anslag - ekonomiskt och militärt - på 2,8 miljarder dollar mot ... 75 miljoner (= 0,075 miljarder) dollar till Gaza och Västbanken (Palestina) och 3 miljoner (= 0,003 miljarder) dollar till Afghanistan. Efter attentaten har det senare beloppet höjts med 320 miljoner (= 0,320 miljarder) dollar för humanitär hjälp, delvis nedsläppt med fallskärm från flygplan, såvitt vi vet.

Den 21 november uppskattade handläggaren vid PNUD (UNDP, FN:s utvecklingsprogram), britten Mark Malloch Brown, i sin första presskonferens som samordnare av programmet för återuppbyggnad av det ödelagda Afghanistan, att det behövdes minst 6,5 miljarder dollar på fem år. Alltför litet, alltför sent ?

Eftersom beloppen härövan ges omväxlande i miljarder resp. miljoner dollar, visas här en jämförelse i diagramform för att visualisera skillnaderna på ett annat sätt. “Åt dem som har skall vara givet ...”

Stöd åt Israel, Afghanistan, Palestina Under åren 1997-2000

Une perte équivalant à une journée de production de la première puissance économique mondiale.

Attentats : un coût vertigineux.

SAMIR GHARBI

Nations unies : merci, Ben Laden !

Il faut remonter très loin dans l'histoire de l'ONU pour avoir des caisses aussi bien remplies qu'en cette fin d'année 2001. Les liquidités sont estimées à 1,3 milliard de dollars au 31 décembre 2001. Contre zéro ou moins que zéro dans les années précédentes. D'où vient cette manne ?

Chaque fin d'année, depuis au moins 1990, le trésorier de l'Organisation multipliait les déclarations alarmistes sur la cessation de paiements imminente et lançait un appel aux pays membres les plus fidèles pour qu'ils versent par avance leur quote-part de l'année à venir... Cette année, l'Américain Joseph Connor, sous-secrétaire général chargé du management, avait un grand sourire : les caisses de l'ONU sont bien remplies, entendez la caisse du budget ordinaire (qui sert au paiement des fonctionnaires, de leur sécurité sociale, de leurs équipements et de leurs déplacements), celle des opérations de maintien de la paix (paiement des missions de Casques bleus) et celle des tribunaux pénaux internationaux (Rwanda et ex-Yougoslavie).

L'argent ne vient pas du prétendu milliardaire Oussama Ben Laden mais de George Walker Bush, qui, à cause de ce dernier, a plus que jamais besoin du « machin onusien », de son soutien actif, de ses résolutions positives... Le siège de l'ONU ne se trouve-t-il pas à New York, la ville qui a été martyrisée par les hommes d'el-Oaïda, le 11 septembre ?

Boudant les Nations unies depuis le président Ronald Reagan, l'administration américaine, soutenue par le Congrès, bloquait le versement de ses diverses contributions, contestant le taux de sa quote-part, la gestion de

l'ONU « trop favorable aux ennemis des Américains », les tiers-mondistes et autres sous-développés. La montagne des arriérés américains grossissait jusqu'à atteindre 2,5 milliards de dollars, soit l'équivalent de deux années du budget ordinaire de l'Organisation.

Après le 11 septembre, tout change : l'administration américaine se radoucit et le Congrès autorise la signature

de chèques à l'ordre de l'ONU : 625 millions de dollars le 12 octobre, 138 millions le 23 octobre, 582 millions le 12 novembre, 99 millions le 14 décembre... 250 autres millions sont attendus avant le 31. Résultat : les États-Unis auront versé 1,7 milliard de dollars au cours du dernier trimestre, réduisant leurs arriérés à 0,8 milliard. Inespéré. ©

Förenta Nationerna: Tack, Bin Ladin!

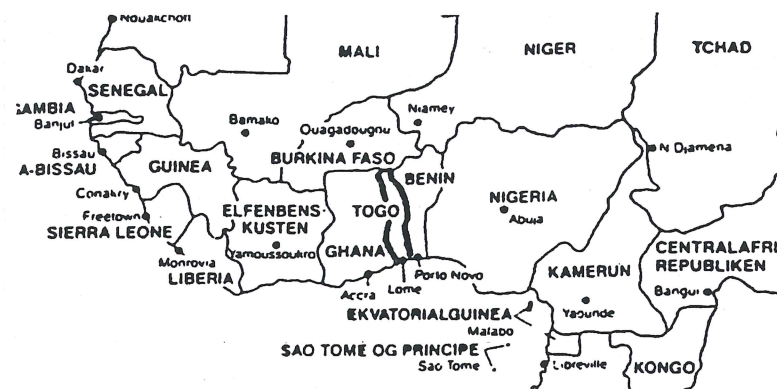
Ovanstående underrubrik är förstås ironisk.. Men fakta är slående. För första gången sedan gott och väl 1990 kunde FN:s kassör, som dessutom är amerikan!, redovisa en likviditet vid senast årsskiftet på 1,3 miljarder USD. Och varifrån kom denna manna?

Varje år sedan minst ett decennium har organisationens kassor fått gå ut och vädja till medlemsstaterna att betala i förskott för att klara FN:s ekonomi över årsskiftena. Detta år kunde biträdande generalsekreteraren, amerikanen Joseph Connor kosta på sig ett stort leende. FN:s kassor är fyllda, så att man nu kan betala den ordinarie budgeten (löner och sociala avgifter, utrustning och resor för de anställda), utgifterna för de fredsbevarande uppgifterna (FN:styrkornas uppdrag), och utgifterna för de internationella domstolarna (Rwanda och ex-Jugoslavien).

Pengarna kommer inte från Oussama Bin Ladin utan från George Walker Bush, som på grund av den förre, mer än någonsin har behov av "FN-maskineriet", av dess aktiva stöd, av dess positiva resolutioner... Har inte FN sitt säte i New York, staden som fick martyrskap av al-Qaïdas män den 11 september?

Sedan Ronald Reagan har den amerikanska administrationen, stödd av Kongressen, bojkottat FN och ifrågasatt sin bidragsandel och skötseln av FN som "alltför fördelaktig för Amerikas fiender", tredje-världen förespråkarna och andra underutvecklade. Det amerikanska eftersläpningsberget växte till 2,5 miljarder USD, vilket motsvarar två ordinarie årsbudgetar för FN.

Efter 11 september ändrades allt: Den amerikanska administrationen mjuknade och Kongressen tillät utskrivning av checkar till FN: 625 miljoner \$ den 12 okt, 138 miljoner \$ den 23 okt, 582 miljoner \$ den 12 nov, 99 miljoner \$ den 14 dec ...ytterligare 250 miljoner \$ väntas före den 31 december. Resultat: Förenta Staterna skall ha betalat 1,7 miljarder USD det senast kvartalet, vilket reducerar deras eftersläpande skuld till 0,8 miljarder USD. Över förväntan.

Togo

Superficie: 56 785 km²
Hab.: 4,5 millions (1999)

Langue adm.: Français

Le Togo et la Suède sont deux pays qui figurent dans les rapports des organisations internationales, comme le HCR de l'ONU, Amnesty International etc, qui s'occupent des droits humains.

La Suède a été blâmé plusieurs fois, ensemble avec l'UE, pour sa politique d'immigration.

Le Togo a été accusé depuis longtemps pour la violation des droits humaines, violence contre des personnes engagées dans la politique, des exécutions extrajudiciaires etc.. Ci-dessous la présentation du dernier rapport d'Amnesty International. On s'inquiète de l'organisation des législatives prévus pour les 10 et 22 mars cette année.

Togo och Sverige är två länder som förekommer i rapporter från internationella organisationer, som UNHCR, Amnesty International etc., som arbetar för mänskliga rättigheter.

Sverige har uppmärksammat, tillsammans med EU, för sin behandling av flyktingar.

Togo har anklagats sedan lång tid tillbaka för brott mot de mänskliga rättigheterna, våld mot politiskt engagerade personer, utomrättsliga avrättningar etc.. Här nedan en press-release av den senaste rapporten från Amnesty International där man oroar sig för de kommande valen till nationalförsamlingen 10 och 22 mars detta år.

Amnesty s'inquiète des informations faisant état d'abus

UN Integrated Regional Information Networks

14 Janvier 2002

Publié sur le web le 14 Janvier 2002

Amnesty International a exprimé son inquiétude au sujet "d'informations consistantes sur les restrictions à la liberté d'expression et d'assemblée, sur la violence contre des membres des partis politiques, sur les conditions inhumaines et cruelles dans les prisons et sur l'ampleur de l'impunité" au Togo.

Elle a préconisé que, dans la perspective des élections législatives des 10 et 22 mars, les partis politiques devraient publiquement s'engager à préserver les droits de l'homme de tous les Togolais, comme cela est garanti par le droit international en matière des droits de l'homme et par la Constitution. "Les droits de l'homme sont fondamentaux pour le futur du développement politique, économique et social du Togo", a souligné l'organsation dans un communiqué paru jeudi à l'occasion du lancement du 'Manifeste sur les droits de l'homme au Togo' [Le communiqué est disponible sur <http://www.amnesty.org>.]

"Le Togo va élire une nouvelle législature en mars. Cette élection ne va pas simplement déterminer qui gouvernera le pays, mais elle offrira aussi une occasion au peuple du Togo de dire à ses dirigeants politiques dans quel genre de société il souhaite vivre", a commenté Amnesty. "La conduite des élections aura aussi un impact important sur la réputation internationale du Togo, notamment sur l'aide étrangère, suspendue en 1993 car le scrutin avait été marqué par des irrégularités et par des abus aux droits de l'homme".

Selon Amnesty, des centaines des membres du personnel civil et militaire du Togo ont été victimes d'exécutions extrajudiciaires durant la décennie écoulée, et le gouvernement n'a pas encore enquêté sur les massacres de 1991, 1993, 1994 et 1998. Les actes de tortures et le mauvais traitement, a ajouté Amnesty, continuent pour ceux qui sont en garde à vue, et les conditions dans de nombreuses prisons mettent en péril la vie des détenus.

Les élections de mars ont été organisées après que l'opposition ait boycotté les législatives de 1999. Confronté à une pression internationale, le gouvernement du Togo a consenti à dissoudre l'Assemblée nationale et à organiser de nouvelles élections, a rappelé Amnesty.